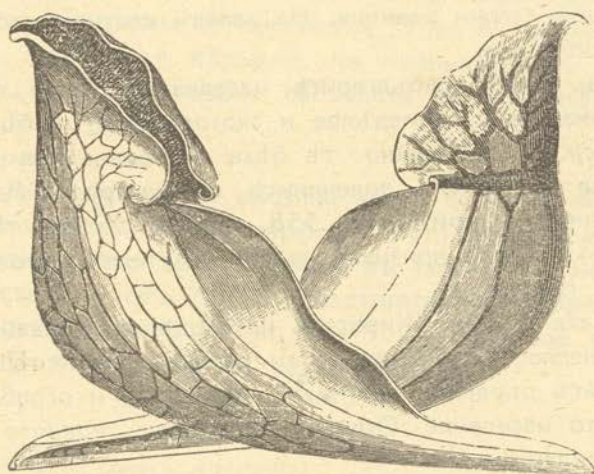

Знаменитиятъ естественикъ Линеи предполагалъ, че сараценията събира въ своитѣ листа-сѣдини вода за жаднитѣ птички. Отпосле се разбрало, че тя примамва насѣкомитѣ, които загинватъ, тъй да се каже, въ „вълнитѣ на предателската течностъ, събрана въ нейнитѣ гърненца“. Ето какъ става това:

Листа отъ сарацениа.

Около отвора на сѣдината по вътрешната ѝ повърхностъ се намира доста широкъ поясъ, който отдѣля сладкъ медовъ сокъ. Отъ този медовъ поясъ се спуска по външната повърхностъ на гърненцето медова ивичка, която достига почти до земята. Вътрешната повърхностъ на листа, подъ самия медовъ поясъ, е съвсемъ гладка и лъскава. По нея се намиратъ остри, наклонени надолу иглообразни четинки. Привлѣчено отъ медовата миризма на сока, който се отдѣля отъ вътрешния поясъ, насѣкото лесно пълзи по гладката вътрешна повърхностъ и пада въ сѣдината. Еднажъ паднало въ нея, то не може да излѣзе, защото наклоненитѣ остри четинки не му позволяватъ.

Въ тѣзи сѣдини особено много попадатъ мравки, които, както знаемъ, сж голѣми лакомки на сладки нѣща. Като се лутатъ насамъ-нататъкъ, тѣ попадатъ на медовата пжтечка (ивица), която предателски ги води въ хитро скроения капанъ. Безъ да подозира нищо лошо, мравката скоро стига до вътрешния медовъ поясъ, откъдето никога не се връща жива.

